

CZWORODROŻE (1) *sb n*

N sg czworodróż(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Miejsce, gdzie się schodzą cztery drogi; skrzyżowanie: Quadrivium Czworodróże/ albo czterodróże.

Mqcz 492d.

Cf **CZTERODROŻE**

ZZie